

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1527

av den 31 maj 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 55.6 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 55.2 första stycket i direktiv 2014/59/EU ska medlemsstaterna säkerställa att om ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det direktivet gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld införa det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU (nedan kallat *avtalsvillkoret*), ska detta institut eller denna enhet underrätta resolutionsmyndigheten om sitt fastställande.
- (2) De förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet att införa avtalsvillkoret för vissa kategorier av skulder bör definieras på ett sätt som gör det möjligt att uppnå en lämplig grad av konvergens, men samtidigt ger resolutionsmyndigheterna utrymme att ta hänsyn till skillnader mellan de relevanta marknaderna.
- (3) Institut eller enheter bör inte vara skyldiga att införa avtalsvillkoret bland de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld om ett sådant införande skulle strida mot det berörda tredjelandets lagstiftning. Detta kan till exempel vara fallet om lagar eller myndighetsföreskrifter i ett tredjeland inte tillåter sådana villkor. Det bör också anses vara ogörligt för ett institut eller en enhet att införa avtalsvillkoret i ett avtal eller instrument om det inte är möjligt för institutet eller enheten att ändra dessa avtalsbestämmelser. Så är ofta fallet när avtal eller instrument ingås i enlighet med internationella standardiserade villkor eller protokoll som fastställer enhetliga villkor för sådana typer av avtal eller instrument. Handelsfinansieringsprodukter, såsom garantier, motgarantier, rembursor eller andra instrument som används i samband med stöd eller finansiering av handelstransaktioner, utfärdas oftast enligt internationellt erkända standardvillkor eller regler som fastställts av en internationellt erkänd branschorganisation eller utvecklats på grundval av bilateral praxis. Det kan också anses som ogörligt om institutet eller enheten ingår avtal om finansiella tjänster med organ utanför unionen, inbegripet leverantörer av finansiella tjänster, handelsplatser, finansmarknadsinfrastrukturer eller förvaringsinstitut som använder standardvillkor som inte är förhandlingsbara.
- (4) Enbart det faktum att en motpart är ovillig att införa avtalsvillkoret eller en höjning av priset på instrumentet eller avtalet bör under alla omständigheter inte anses vara något som gör det ogörligt att införa avtalsvillkoret.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (5) I enlighet med artikel 55.2 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU får en resolutionsmyndighet, även om det inte är ogörligt att införa avtalsvillkoret, besluta att inte kräva att det berörda institutet eller den berörda enheten inför avtalsvillkoret om den anser att ett sådant införande inte är nödvändigt för att säkerställa möjligheten till resolution av institutet eller enheten. Slutsatserna av analysen av inverkan på möjligheten till resolution enligt artikel 55 i direktiv 2014/59/EU bör överensstämma med slutsatserna av bedömningen av möjligheten till resolution enligt avdelning II kapitel II i samma direktiv. Vid bedömningen av inverkan på möjligheten till resolution enligt artikel 55.2 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU bör dock avtal eller instrument som ger upphov till skulder med lång löptid eller höga nominella värden anses vara nödvändiga för att säkerställa möjligheten till resolution. Undantag från kravet på införande av avtalsvillkoret bör därför inte beviljas om villkoret att detta är ogörligt inte är uppfyllt. När det gäller andra avtal eller instrument som ger upphov till skulder bör resolutionsmyndigheterna i sin bedömning av deras inverkan på möjligheterna till resolution ta vederbörlig hänsyn till ett antal relevanta faktorer, men de bör, beroende på de särskilda omständigheterna, även kunna bedöma eventuella ytterligare faktorer som de anser nödvändiga.
- (6) När resolutionsmyndigheten har mottagit en fullständig underrättelse om att det är ogörligt att införa avtalsvillkoret bör den ha en rimlig tidsfrist för att bedöma den. Underrättelser kan ha olika grad av komplexitet. Det är därför lämpligt att en resolutionsmyndighet i fråga om komplicerade underrättelser får förlänga tidsfristen för införandet av avtalsvillkoret med en i förväg fastställd tidsperiod. Det berörda institutet eller den berörda enheten bör i vederbörlig ordning informeras om en sådan förlängning. Med tanke på att underrättelsen och bedömningen av den utgör nya inslag, bör resolutionsmyndigheterna få förlänga tidsfristen för att bedöma komplicerade underrättelser med ytterligare sex månader under det första året efter det att denna förordning har trätt i kraft. Efter denna period bör resolutionsmyndigheterna få förlänga tidsfristen för bedömningen av komplicerade underrättelser med tre månader.
- (7) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.
- (8) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat potentiella kostnader och fördelar samt begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ^(?).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förutsättningar under vilka det skulle vara ogörligt att inkludera det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU för vissa kategorier av skulder

1. De förutsättningar under vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU att bland de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld införa det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i det direktivet ska vara följande:
- a) Införandet av avtalsvillkoret skulle strida mot tredjelandets lagar och andra författningar som reglerar skulden.
 - b) Införandet av avtalsvillkoret skulle strida mot en uttrycklig och bindande myndighetsföreskrift från i ett tredjeland.
 - c) Skulden härrör från instrument eller avtal som ingåtts i enlighet med internationella standardiserade villkor eller protokoll som institutet eller enheten inte kan ändra.

^(?) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- d) Skulden regleras av avtalsvillkor som institutet eller enheten måste godta för att kunna delta i eller utnyttja tjänster från ett organ utanför unionen, och som institutet eller enheten inte kan ändra.
- e) Borgenären tillhör affärs- eller handelssektorn och skulden avser tillhandahållande av varor eller tjänster som, även om de inte är kritiska, används för institutets eller enhetens löpande verksamhet och institutet eller enheten kan inte ändra villkoren i avtalet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 c, d och e ska ett institut eller en enhet inte anses ha möjlighet att ändra instrumenten, avtalen eller avtalsvillkoren om instrumentet, avtalet eller avtalsvillkoren endast kan ingås enligt de villkor som fastställts av motparten eller motparterna eller enligt tillämpliga standardvillkor eller standardprotokoll.

Artikel 2

Villkor för resolutionsmyndighetens krav på införande av det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU för vissa kategorier av skulder

1. Resolutionsmyndigheten ska kräva att det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU införs bland de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld om den, på grundval av institutets eller enhetens underrättelse, har konstaterat att ingen av de omständigheter i artikel 1 i denna förordning som gör det ogörligt att införa avtalsvillkoret och som har anmälts föreligger, under förutsättning att något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Det nominella beloppet för den skuld som skapas genom det relevanta avtalet eller instrumentet är lika med eller överstiger 20 miljoner euro.
- b) Avtalets eller instrumentets återstående löptid är lika med eller längre än sex månader.

2. Om det är nödvändigt för att säkerställa möjligheten till resolution får resolutionsmyndigheten kräva att det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU införs bland de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld om den, på grundval av institutets eller enhetens underrättelse, har konstaterat att ingen av de omständigheter i artikel 1 i denna förordning som gör det ogörligt att införa avtalsvillkoret och som har anmälts föreligger, under förutsättning att inget av villkoren i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllt.

Vid bedömningen av om införandet av avtalsvillkoret är nödvändigt för att säkerställa möjligheten till resolution i enlighet med första stycket ska resolutionsmyndigheten särskilt beakta minst en av följande faktorer:

- a) Avtalets eller instrumentets belopp och typ.
- b) Möjligheten att använda resolutionsverktyg.
- c) Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med beaktande av eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.
- d) Skuldens rangordning i normala insolvensförfaranden enligt nationell rätt.
- e) Skuldens löptid och avtalets revolverande karaktär.

Artikel 3

Rimlig tidsfrist för resolutionsmyndigheten att kräva införande av ett avtalsvillkor

1. Den rimliga tidsfrist som avses i artikel 55.2 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU ska vara tre månader från och med den dag då resolutionsmyndigheten tar emot den underrättelse som avses i artikel 55.2 första stycket i det direktivet.

2. Om den underrättelse som avses i artikel 55.2 första stycket i direktiv 2014/59/EU är ofullständig ska resolutionsmyndigheten upplysa det institut eller den enhet som har lämnat underrättelsen om vilken information som saknas. Den tidsfrist som avses i punkt 1 i denna artikel ska börja när all information som saknas har lämnats in.

3. Till och med den 6 oktober 2022 får resolutionsmyndigheten, om underrättelsen är komplicerad, förlänga den tidsfrist som avses i punkt 1 med sex månader.

Från och med den 7 oktober 2022 får resolutionsmyndigheten, om underrättelsen är komplicerad, förlänga den tidsfrist som avses i punkt 1 med tre månader.

4. Resolutionsmyndigheten ska informera det institut eller den enhet som har lämnat underrättelsen om att tidsfristen har förlängts och om skälen till detta.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande
